

तरनक्षत्रकुक्षपौर्णमास्याम् ज्येष्ठे च सार्धे अष्ट डीप् ।

२४६ गोधि कायाय । वल्लीशब्दे इत्यम् ।

ज्येष्ठेनेय पुंस्त्री ज्येष्ठायाः स्त्रियाः अपत्यम् उक् इतच् ।

ज्येष्ठाया अपत्ये । 'ज्येष्ठो ज्येष्ठिनेयः सुवीत' ता०

ब्रा० २।१।२। "कते कानिष्ठिनेयस्य ज्येष्ठिनेयो विवा-
सितः" भट्टिः ।

ज्येष्ठ न० ज्येष्ठस्य भावः व्यञ्ज् । १३० तत्त्वे २४५ सा अप-
जत्वे च । "विप्राणां ज्ञानतो ज्येष्ठं चक्षियाणां नृ-
व्यतः । वैद्यनां धान्यधनतः शूद्राणामय जन्मतः" भट्टः

ज्यो नियमे उपनये प्रतोपदेशे च भ्वा० आत्म० सक० अणिट् ।

ज्योते व्यज्रात् । जुज्ये ।

ज्योक् अव्यञ्ज्यो-वा० उज्जुन् । १। कालभूयस्ये २२३ २१०-

प्राथं ४ सप्तम्यर्थे शब्दार्थचि० ५ उज्ज्वलत्वे च "सर्वमायु-

रेति ज्योत् जीवति महान् प्रजया पशुभिर्भवति" का०

उ० "ज्योत्सुज्ज्वलं जीवति" भा० ।

ज्योतिरात्मन् पु० ज्योतिरात्माऽस्य । सूर्यादौ "यथाज्ञायं

ज्योतिरात्मा विवस्वान्" श्रुतिः ।

ज्योतिरादित्य पु० ज्योतिषि सावित्रे मण्डले आदित्यः ।

परमेश्वरे "आदित्यो ज्योतिरादित्यः" विष्णुस०

ज्योतिरिङ्ग पु० ज्योतिरिव इङ्गति इति-गती अच् ।

अद्योते शब्दरत्ना० दुष् । ज्योतिरिङ्गणोऽप्यत्र अमरः ।

ज्योतिर्गणेश्वर पु० ज्योतिर्गणानामीश्वरः । १। परमेश्वरे

"इन्द्रः साङ्गः यतानन्दो नन्दिर्ज्योतिर्गणेश्वरः" विष्णुस० ।

"तमेव भान्तमनुभाति सर्वम् तस्य भाषा सर्वमिदं वि-

भाति" इति श्रुत्या तस्यैव सर्वज्योतिर्गणानामवभासनस्य

प्रतिपादनात्तथात्वम् । [यन्त्रः । ज्योतिःशास्त्रे ।

ज्योतिर्गण्य पु० ज्योतिषां यज्ञनक्षत्रादीनां गत्यादिषाधनं

ज्योतिर्मयं लि० ज्योतिरात्मकः प्राचुर्ये वा मयट् ।

१। ज्योतिरात्मके ज्योतिःशब्दमे २। ज्योतिःप्रचुरे च ।

"ज्योत्सु ज्योतिर्मयान् सप्त सञ्चार अरशासनः" कुमा०

"न भौमाभ्यो व धिष्णवानि हित्वा ज्योतिर्मया-

गत्वपि" रघुः ।

ज्योतिर्विद पु० ज्योतिषां सूर्यादीनां गत्यादिकं वेत्ति विदु-

क्षिप् । ज्योतिःशास्त्राभिधे । "इहा ज्योतिर्विदो वै-

द्यान् दद्याद्गंगां काश्वरं महीम्" याज्ञ० । ज्योति-

र्विदाभरणम् ।

ज्योतिर्विद्या स्त्री ज्योतिषां सूर्यादीनां गत्यादिज्ञानसा-

धनं विद्या । ज्योतिःशास्त्रे । [१। अद्योते लिका० ।

ज्योतिर्वीज न० ज्योतिषो गमने प्रकाशस्य बीजमिव ।

ज्योतिर्लोक पु० ज्योतिषां लोकः आश्रयः । कालचक्र-

प्रवर्त्तकध्रुवलोके २। तदधिधे परमेश्वरे च तत्त्वोक्तस्थिति-

वर्णनं भाग० ५। २ अ० ।

"अथ तस्मात् परतत्त्वयोदयलक्ष्यो जनान्तरतो यत्त-

द्विष्टोः परमं प्रदमभियदन्ति । यत्त महाभागवतो

ध्रुव औत्तानपादिरग्निनेत्रेण प्रजापतिना कश्यपेण धर्मेण

च समकालयुग्मभिः सहवक्रमानं दक्षिणतः क्रियमाण

इदानीमपि कल्पजीविनामाज्योत्पास्ते तस्य महा-

तुभाव उपवर्णितः । स हि सर्वेषां ज्योतिर्गणानां

यज्ञनक्षत्रादीनाम् अनिमिषेण व्यवहृता भगवता कालेन

आश्रयमाणां स्थाणुरिवावष्टम् ईश्वरेण विहितः शश्व-

दवभासते । यथा मेघीस्तम्भ आक्रमणपथवः संयोजिता-

स्त्रिभिः सवनैर्यथास्थानं मण्डलानि चरन्ति ; एवं

भगवता यहादय एतस्मिन्मन्त्रवर्द्धिर्योगेन कालचक्र आयो-

जिता ध्रुवसेवात्मन् वायुनोदीर्यमाणा आकल्पान्

परितः क्रामन्ति । नमसि यथा मेघाः श्येनादयो

वायुवशाः कर्मसारथयः परिवर्त्तन्ते । एवं ज्योतिर्गणाः

प्रकृतिपुरुषसंयोगादुत्पन्नाः कर्मनिर्मितगतयो भुवि न

पतन्ति । केचिदेतत् ज्योतिरनीकं शिशुमारसंस्थानेन

भगवतो वासुदेवस्य योगधारणायामनुवर्णयन्ति । यस्य

पुष्पायेऽवाक्शिरसः कुण्डलीभूतदेहस्य ध्रुव उपकल्पितः

तस्य बाङ्गूले प्रजापतिरग्निरिन्द्रो धर्मक्षति । पुष्क-

भूले धाता विधाता च कक्षां सप्रर्षयः यस्य दक्षिणवर्त्त

कुण्डलीभूतशरीरस्य यान्तु दगयनानि दक्षिणपार्श्वे नक्ष-

त्राणि उपकल्पयन्ति । दक्षिणानि तु सव्ये यथा

शिशुमारस्य कुण्डलाभोगसन्निवेशस्य पार्श्वयोर्दक्षिणवर्त्त-

वयवाः सप्तसंख्या भवन्ति । पृष्ठे त्वज्जीवी आकाशगङ्गा

चोदरतः । पुनर्वसुपुष्यौ दक्षिणवासयोः श्रोण्योराह्ना-

ज्येष्ठा च दक्षिणवासयोः पादयोर्भिक्षिदुत्तराषाढे

दक्षिणवासपार्श्ववर्ध्नु युञ्जीत । तस्यैव मृगशीर्षोदीन्यु-

दगयनानि दक्षिणपार्श्वे प्रातिहोस्येन प्रतिबुञ्जीत ।

यतभिषाज्येष्ठे स्कन्धयोर्दक्षिणवासयोर्न्यसेत् । उत्त-

राहनावगन्धः अधराह्नौ यमः सव्ये चाङ्गारकः

शनेश्वर उपस्ये वृहस्पतिः ककुदि वज्रस्यादित्यो वृद्धे

नारायणो मनसि चन्द्रो नाभ्यामग्नानासनयोरश्विनौ

बुधः प्राणपानयोराहर्गणे, केतवः सर्वाङ्गेषु, रोमस

सर्वे तारागणाः । एतदुच्ये भगवतो त्रिष्टोः सर्वदेवता-